

tid (jfr. Pensionslovens § 4); i modsat Fald beholder Invaliden det deri Manglende af den ham tidligere tilstaaede Invalidforsørgelse, medens denne dog ikke derved kan forøges.

- b) Naar Invaliden afflediges fra Bestillingen uden Pension, tilstaaes der ham atter den tidligere Invalidforsørgelse og Pension eller Understøttelse (med mindre hans Ret dertil er fortabt ifølge nogen anden Bestemmelse i denne Paragraf). Tillægges der ham derimod særlig Pension ved Affledigelsen, kommer denne Pension til Afdrag i nyse nævnte Beløb.

Forøvrigt bliver Invalidforsørgelsen ligeledes at inddrage i følgende Tilfælde:

- 1) naar Invaliden uden dertil erhvervet særlig Tilladelse modtager fremmed Tjeneste,
- 2) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet,
- 3) naar han i 3 Aar ikke har høvet den uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,
- 4) naar han dømmes til Strafarbejde, eller til ringere Straf paa Grund af en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar en Forsørgelse har henstaaet uhøvet i et helt Aar eller længer, hjemfalder det uhævede Beløb til vedkommende Invalidesoud.

§ 8.

Faste Officerer af Hæren og af Søværnet samt andre af Kongen beffiktede Embedsmænd i Hæren eller Søværnet kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, og derfor maa udtræde af Tjenesten, udenfor den dem efter Pensionsloven tilkommende Pension endvidere som Invalidforsørgelse tillægges indtil $\frac{1}{3}$ af den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægt, som Vedkommende oppebare paa den Tid, da Befordigelsen tilføedes dem.

§ 9.

Officerer af Forstærkningen, Sekondlitenanter af Hæren og Søværnet, Reserve-lieutenanter, Reserveintendantter og Reservevylæger samt Personer, der af vedkommende Ministerium ere konstituerede til som Eigestillede med Officerer at udføre Embedsforretninger i Hæren eller Søværnet, kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, tilstaaes som Invalidforsørgelse indtil det fulde Beløb af Lønning eller Honorar, saafremt deres Glæde er af den Bessaffenhed, at de maa henregnes til 1ste Invalidaafdeling, indtil to Trediedele af samme, hvis de blive at sætte i 2den Invalidaafdeling, og et efter samtlige Omstændigheder afsættet mindre Beløb, naar de maa henføres til 3die Invalidaafdeling. Forsørgelsen for de i denne Paragraf omhandlede Personer kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end det Beløb, der efter Reglerne i § 5 vilde være blevet tillagt Vedkommende, hvis de bleve behandlede efter disse.

§ 10.

§ Henseende til Fastsættelsen i ethvert enkelt Tilfælde af de i de to næstforegaaende Paragrafer omhandlede Invalidforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lov, forsaavidt de efter Forholdenes Bessaffenhed passende derpaa kunne anvendes.